

**Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 338/05
20.04.2005. godina
Beograd**

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Janka Lazarevića, predsednika veća, Milene Inić-Drecun, Gorana Čavline, Bate Cvetkovića i Zorana Savića, članova veća i savetnika Nebojše Pavlovića, zapisničara, u krivičnom predmetu optuženog AA, zbog krivičnog dela teško delo protiv bezbednosti javnog saobraćaja iz čl. 201. st. 2. u vezi čl. 195. st. 1. Krivičnog zakona Republike Srbije, odlučujući o žalbi branioca optuženog, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Požarevcu K.br. 82/2004 od 26. 11. 2004. godine, u sednici veća održanoj u smislu čl. 375. Zakonika o krivičnom postupku, u prisustvu optuženog i njegovog branioca, advokata AB a u odsustvu uredno obaveštenog Republičkog javnog tužioca, dana 20. 4. 2005. godine, doneo je

P R E S U D U

UVAŽENJEM žalbe branioca optuženog AA, PRINAČUJE SE u pogledu odluke o kazni presuda Okružnog suda u Požarevcu K.br. 82/2004 od 26. 11. 2004. godine, tako što Vrhovni sud optuženog AA za krivično delo teško delo protiv bezbednosti javnog saobraćaja iz čl. 201. st. 2. u vezi čl. 195. st. 1. Krivičnog zakona Republike Srbije, za koje je oglašen krivim tom presudom, OSUĐUJE na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 6 (šest) meseci, u koju će se uračunati vreme provedeno u pritvoru od 28. 4. do 5.5. 2004. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Požarevcu K.br. 82/2004 od 26. 11. 2004. godine, optuženi AA oglašen je krivim zbog krivičnog dela teško delo protiv bezbednosti javnog saobraćaja iz čl. 201. st. 2. u vezi čl. 195. st. 1. KZ RS i za isto osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 2 godine u koju će se uračunati vreme provedeno u pritvoru od 28. 4. do 5. 5. 2004. godine. Sem toga, tom presudom je još odlučeno da optuženi na ime troškova krivičnog postupka plati iznos od 73.832,00 dinara a na ime sudskog paušala iznos od 5.000,00 dinara i da se oštećena GG za ostvarivanje imovinsko pravnog zahteva uputi na parnicu.

Protiv označene presude Okružnog suda u Požarevcu, žalbu je izjavio branilac optuženog AA, advokat AB, zbog odluke o kazni, sa predlogom da Vrhovni sud uvaženjem žalbe preinaci pobijanu presudu tako što će optuženom izreći blažu kaznu od one koja je izrečena od strane prvostepenog suda a u smislu navoda u žalbi. Branilac optuženog je u izjavljenoj žalbi zahtevao da zajedno sa optuženim, u smislu čl. 375. ZKP, bude obavešten o sednici veća.

Republički javni tužilac je u podnesku Ktž.br. 466/05 od 28. 3. 2005. godine, predložio Vrhovnom суду da odbije kao neosnovanu žalbu branioca optuženog AA i da potvrdi prvostepenu presudu.

Pošto je postupljeno u smislu čl. 375. ZKP, Vrhovni sud je održao sednicu veća u prisustvu optuženog AA i njegovog branioca advokata AB, a u odsustvu uredno obaveštenog Republičkog javnog tužioca, na kojoj sednici je razmotrio spise predmeta zajedno sa pobijanom presudom, koju je ispitao i u smislu čl. 380. ZKP, pa je po oceni navoda i predloga u izjavljenoj žalbi, predloga Republičkog javnog tužioca i citiranog podneska i objašnjenja datih na sednici veća, našao:

U prvostepenom postupku nisu učinjene, niti prvostepena presuda sadrži one bitne povrede odredaba krivičnog

postupka a ni povrede krivičnog zakona, na koje Vrhovni sud, kao drugostepeni, u smislu čl. 380. ZKP pazi po službenoj dužnosti.

Ispitujući prvostepenu presudu u delu odluke o krivičnoj sankciji, Vrhovni sud nalazi da se žalbom branioca optuženog AA osnovano osporava prvostepena presuda zbog odluke o kazni.

Prvostepeni sud je utvrdio okolnosti koje su od značaja za izricanje kazne, iste naveo u svojoj presudi i u obrazloženju presude dao razloge kojima se rukovodio kada je optuženog AA za izvršeno krivično delo teško delo protiv bezbednosti javnog saobraćaja iz čl. 201. st. 2. u vezi čl. 195. st. 1. KZ RS osudio na kaznu zatvora u trajanju od 2 godine u koju će se uračunati vreme provedeno u pritvoru.

Po oceni ovoga suda, tako izrečena kazna optuženom AA, nije odgovarajuća, zbog brojnih olakšavajućih okolnosti utvrđenih u pobijanoj presudi koje prvostepeni sud pravilno ceni kao osobito olakšavajuće okolnosti a i zbog nove olakšavajuće okolnosti koja prvostepenom суду nije bila poznata u vreme izricanja presude, a koja se sastoji u tome što je optuženi AA obeštetio oštećene BB i VV, što se vidi iz vansudskog poravnjanja koje je priloženo ovome суду na sednici.

Stoga je ovaj sud našao da izrečena kazna optuženom AA prevazilazi stepen društvene opasnosti optuženog kao izvršioca, te da je s obzirom na sve izneto veća nego što je nužno, pa je Vrhovni sud uvaženjem žalbe branioca optuženog, preinačio prvostepenu presudu u pogledu odluke o kazni tako što je optuženog AA za već citirano izvršeno krivično delo iz čl. 201. st. 2. u vezi čl. 195. st. 1. KZ RS, osudio na kaznu zatvora u trajanju od 1 godine i 6 meseci, nalazeći da je tako izrečena kazna srazmerna društvenoj opasnosti izvršenog krivičnog dela i stepenu krivične odgovornosti optuženog kao izvršioca, te da je takva kazna u konkretnom slučaju dovoljna i nužna da se u okviru opšte svrhe izricanja krivičnih sankcija iz čl. 5. st. 2. OKZ ostvari svrha kažnjavanja iz čl. 33. istog Zakona.

Iz iznetih razloga, a na osnovu čl. 391. st. 1. ZKP, odlučeno je kao u izreci ove presude.

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Nebojša Pavlović, s.r. Janko Lazarević, s.r.

Za tačnost otpravka

sd